

ధర్మ దేవత గుడ్డి కళ్లు

“చస్తినీరో! అయ్యో, అమ్మా! నీ జిమ్మడ, నీకు పోయేకాలం రాను.”

లచ్చి జుట్టు పట్టుకుని గభీ గభీమని గుద్దుతున్నాడు సుబ్బన్న శావు కారుపేటలో ఉన్న జయరాంశెట్టి మూడంతస్తుల మేడ ముందున్న పేవ్ మెంట్ మీద.

త్రోవన పోయే జనం అంతా మాగారు చుట్టూ. పెద్దరికానికి పేరు మోసిన పెద్దమనుష్యులు జనాన్ని తోసుకుంటూ ముందుకు పోయారు. “ఒరేయ్, వదలవేమిరా దాన్ని” గదమాయించాడు, ఓ బుర్రమీసాల పెద్ద మనిషి.

పీదో మించిపోతున్నట్లు “పళ్ళగంప” ఒకక్కొకరు తోసుకుంటూ ముందుకొస్తున్నారు.

పేవ్ మెంట్ మీద సంసారం గడుపుతున్న సుబ్బన్నకు, తఫీమని తలుపులు మూయటానికి ఇల్లున్న మారాజుల్లాగ వీలులేదు గనుక, లచ్చిని వెల్లికిలా పడేట్టు, ఓ తోపుతోసి, చుట్టూ చేరిన గుంపును చూస్తూ, గొణుక్కుంటూ దిమ్మె దగ్గరకు పోయి “టక్ టక్”మని దబ్బనాన్ని సాగగొడుతున్నాడు సుత్తెతో.

“ఎందుకురా దాన్ని కొడతావ్?” ఓ ఖద్దరు సిల్కు లాల్చీలోవున్న పెద్దమనిషి అన్యాయపు అంతు తెలుసుకోవాలనే మనస్తత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తూ ప్రశ్నించాడు.

జారిపోయిన పమిట సర్దుకుంటూ, క్రింద పెదవినుండి కారుతున్న రక్తాన్ని తుడుచుకుంటూ, గోడకు ఆనుకుూర్చుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్నది లచ్చి.

దబ్బనం మొన సన్నగా సాగకొడుతూ మధ్య మధ్య చురచురా
చూస్తున్నాడు సుబ్బడు లచ్చివైపు. ఎండ చిట చిట లాద్దూంది. నొసటి
నుండి ఘర్మజలం కారుతూంది దిమ్మెమీదకు.

గుండ్రని ముఖం, ఎత్తయిన సన్నని బుగ్గలు, చామనచాయ, రక్తంతో
ఎర్రబడ్డ పెదాలు కొత్త అందాన్ని ఇస్తున్నవి మంచి వయస్సులో ఉన్న
లచ్చికి. అంత అందమైన వయస్సులో ఉన్న ఆడది ఏడుస్తుంటే చాలా
మందికి బాలివేసింది. తలొక రకంగా సానుభూతి చూపుతున్నారు

“అసలేందుకే నిన్ను కొట్టింది?” జరీ కండువాను సర్దుకుంటూ అడి
గాడు లచ్చిని ఓ జలసారాయుడు జనం లోనుంచి.

“ఏంటేదు దొరా! పొద్దున్నుంచీ ఇట్టా సంపేస్తున్నాడు దొరా!”

“ఓ సేయ్? ముయ్యేయ్ నోరు. అబద్ధం కూసేవంటే, గొంతు పిసి
కేత్తా” చేతిలోని సుత్తి క్రింద పడేసి లేవబోయాడు సుబ్బడు.

“ఓ రేయ్, ఆగరా!” అంటూ గుడ్లరిమేడు ఓ బొర్రమీసాల
నాయుడు, సుబ్బడికి దగ్గరగా వచ్చి.

“కాద్దొరా! పొద్దున్నుంచీ నెబుతున్నా దొరా దానికి. నూచులు,
దబ్బనా లెత్తుకెళ్లి బువ్వడుక్కు రమ్మని! నిన్న పొద్దుననంగ కూసంత
గంజి తాగినా దొరా! ఆకలేత్తుంది పోయిరావంటే కదలేదు, ఆ వజాన
కూసుని!”

“ఏమే?” అంటూ నాయుడుగారు లచ్చివైపు చూశాడు. (అందరూ
లచ్చివంకే చూస్తున్నారు) మళ్ళీ దిమ్మె దగ్గరకు పోయి కూర్చున్నాడు
సుబ్బడు.

“రాత్తిన్నించీ కాల్లా, చేతులూ పీక్కుపోతున్నయి దొరా! తల
నొప్పేస్తుంది. యీచచ్చినోడు పొద్దున్నుంచీ నా పాణం తీస్తున్నాడు దొరా”
అంటూ లచ్చి బావురుమని యేడవటం ప్రారంభించింది.

దాంతో లచ్చికి సానుభూతి చూపేవాళ్లెక్కువయ్యారు. అప్పుడే
వచ్చిన వాళ్ళంతా “అసలు సంగతేంటి?” అని పక్కనున్న వారిని అడుగు
తున్నారు; ఏదో తమకు దొరక్కుండా మించిపోయినట్లు.

“ఒరేయ్ పశువా! వంట్లో బాగా తేనిదాన్ని అలా కొడతావట్రా?”
ఖాదీ సిల్కు లాల్చీలా నుంచి.

“అదొట్టి దొంగది దొరా! నిన్నొచ్చిన డబ్బులన్నీ రాత్రి కరుసు పెట్టింది. ఊళ్లోకి పోయి నూదులమ్మకు రాయేంటే మంకేసింది దొరా సోంబేరిముండా; అబద్దాలు నెస్తావా?” అంటూ లచ్చివైపు తీక్షణంగా చూశాడు సుబ్బడు.

“నా కియ్యలేదు దొరా! సామితోడు డబ్బులన్నీ దేనికో ఇచ్చెండు నన్ను సావతంతండు. ఎప్పుడూ ఇట్టానే ఏదితాడు. ఈడి సిరుసు పగల!” మధ్య మనుష్యుల ఆసరా చూసుకుని తిట్లకు లంకించుకుంది లచ్చి.

సుబ్బడికి వళ్ళు మండిపోతూంది. ఇంక ఆగలేకపోయాడు. ఒక్క దూకులో పోయి, తప్పుకు పోబోతున్న లచ్చి జుట్టు లంకించుకుని బాదు తున్నాడు—“తప్పుడు కూతలు కూతావా?” అంటూ.

“వొరేయ్! వదులు దాన్ని, అగరా” అంటూ ముందు వరసలో ఉన్న వాళ్ళంతా అడ్డం పోయారు సుబ్బడికి. అంతలో ఓ పెద్ద క్రాపు యువకుడు సుబ్బడి రెక్క పట్టుకుని ఒక్కలాగు లాగాడు. ఇంకా యిద్దరి ముగ్గురి సహాయంతో సుబ్బడ్ని వెనక్కు నెట్టుకెళ్ళారు. తన్ను పట్టుకున్న వాళ్ళనుండి విదులించుకుంటున్నాడు సుబ్బడు.

లచ్చి స్వరం అంతిమ స్థాయికి పోయింది. తిట్టటం మానలా.

“తన్నుండి వెధవను పొగరెక్కి చస్తున్నాడు” మీసాలనాయుడు రంకె వేశాడు.

“వొరేయ్ పశువా! ఆడదాని వంటిమీద చెయ్యి వేస్తావురా?” అన్నాడు గ్లాసుకో తెల్ల దుస్తులో ఉన్న యువకుడు చేతిలోని “సంస్కార” పత్రికను సరుకుంటూ.

“మీకు తెలవదు దొరా! మీ రెల్లండి, మీరుంటే అది అట్లాగే మంకేశం ఏత్తుంది” అంటూ సుబ్బడు బుసకొడుతున్నాడు. కండ్లు చింతనిప్పు లాగ ఉన్నాయి. కసి కళ్ళగుండా చూస్తుంది. పళ్ళు బిగించి జనాన్ని తప్పు తుని లచ్చివంక చూస్తున్నాడు.

“వారేయ్ ! యీ తడవ దాని వంటిమీద చెయ్యి పడిందా, నీ వీపు చెడుతుంది జాగ్రత్త” ఖద్దరు సిల్కు లాల్పీలోనుంచి.

“మీకేందశ ! నా వెళ్లాన్ని నే కొట్టుకుంటా, చంపుకుంటా మీ కెందుకూ ? మీ రెల్లిపాండి” మధ్య చేరిన పెద్దమనుష్యుల్ని ఒళ్లు తెలియని కోపంతో నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు.

“వారేయ్, నీ వెళ్లాన్ని కొడితే ఊరుకుంటామట్రా ?” గ్లాస్కో లాల్పీలోనుంచి.

“ఆఁ ఏం పొగర్రా ?” నాయుడు మీసాలు తిప్పుకుంటూ.

“మనం అంతా పోతే ఇవ్వాలే వీడు దీన్ని బ్రతకనివ్వడు” చీలమండ లంటుకోటానికి ప్రయత్నిస్తున్న ఎం. ఎస్. 55 చొక్కా ఆంధ్ర విద్యార్థి లాగున్నాడు.

“వీడి తక్క ఇలా కుదరదులే” ఖద్దరు లాల్పీలో ఉన్న పెద్దమనిషి నాయుడిగారి చెవిలో ఏదో చెబుతున్నాడు. జనం అంతా వాళ్ళిద్దరివై పూ చూస్తున్నారు.

* * * * *

ఇంటిముందు జరుగుతున్న గందరగోళానికి, రూపాయి విలువ తగ్గింపును గురించి పత్రికలో చదివి, బంగారు వస్తువులేమీ అమ్మవద్దని గుమ స్తాలో చెబుతున్న జయరాంశెట్టిగారు కంగారు తిన్నారు. దాంతో మొదటి అంతస్తు వరండాలోకి వచ్చి, క్రింద మూగిన జనాన్ని గాభరాగా చూస్తు న్నాడు. క్రిందకు పోయిన గుమస్తా సంగతంతా తెలుసుకొచ్చి చెప్పింతర్వాత ప్రాణాలు కొంత కుదుటపడి, శెట్టిగారు ఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళి డయల్ చేశాడు. సేవనుకు...హల్లో...ఆఁ జయరామ శెట్టిని. ఆఁ యిక్కడ కొట్లాట జరుగుతుందీ...తొందరగా రావాలి. అర్జంటు.

* * * * *

“ప్రాణినియ్యండి మనకెందుకూ ? వాళ్ళ గొడవ వాళ్ళు పడతారు” అన్నాడు ఒక ముసలాయన జనంలోనుండి తప్పుకు వెళుతూ.

“మా బాగా చెప్పావయ్యా ? కళ్ళముందింత ఘోరం జరుగుతూంటే చూస్తూ ఊరుకోమంటావా ?” అందుకున్నాడొక పెద్దమనిషి.

“ఘోరమంట ఘోరం—అందరిశ్చల్లో జరిగేదంతానో?” విసురుగా అన్నాడు ముసలాయన.

“వీంటా ముసలిపీనుగ సనుగుడు? నోరు మూసుకోవయ్యా” యీ విధంగా తలొక మాటంటూ, పాపం ఆ ముసలాయన్ని మళ్ళీ నోరెత్తనివ్వ లేదు.

“లచ్చి కొంచెం శ్రుతి తగ్గించి, జనంవంక బెదురుగా చూస్తూంది. సుబ్బడు తన సామానులు సర్దుకుంటూ యేమేమో తిడుతున్నాడు. లచ్చికే గాక అడ్డం వచ్చిన వాళ్ళకు కూడా భాగం లేకపోలేదందులో.

ఇంతలో జనాన్ని తోసుకుంటూ నలుగురు కానిస్టేబుల్సు, యినస్పెక్టరు గుంపులోనుంచి ముందుకొచ్చారు.

పోలీసులు లాఠీలతో సర్దుతున్నారు ఎగబడి చూస్తున్న జనాన్ని.

“సమయానికి వచ్చారు” ఖాదీ సిల్కు లాల్చీ యినస్పెక్టరుగార్ని విమ్ చేస్తూ అన్నాడు.

“వీమిటీ! యీ న్యూ నెన్సు?” సబ్ యినస్పెక్టర్ హేట్ సర్దుకుంటూ అన్నాడు.

“ఇదుగో వీడే! దొంగవెధవ దాన్ని చంపేస్తున్నాడు.” సుబ్బడ్నీ, లచ్చినీ చూపిస్తూ నాయుడు మీసాన్ని సర్దుకుంటూ ధీమాగా అన్నాడు.

భయంతో వణికిపోతూ, మోకాళ్ళమీద జారబడి “లేద్దొరా, మీ కాళ్ళకు మొక్కుతా” అంటూ నమస్కరిస్తున్న సుబ్బడి గుండెమీద యినస్పెక్టరు బూటుకాలు నాడాలు శబ్దం చేస్తున్నాయి. వెల్లకిలాపడ్డ సుబ్బడ్నీ రెండు రెక్కలూ పట్టుకుని గుంజి నుల్చోవెట్టారు యిద్దరు పోలీసులు.

లచ్చి పెద్ద పెట్టున యేడుస్తూ జనాన్ని తోసుకొనివచ్చి అధికారికి వొంగి వొంగి దణ్ణం పెడుతూ.

“ఊరుకోండి దొరా, వాడేమీ సేయలేదు” అంటూ వణుకుతూ అధికారి ముఖంలోకి చూస్తుంది.

ఇన్ స్పెక్టరు కాళ్ళమీద పడుతున్న సుబ్బడ్నీ పోలీసులు “వేస్” దగ్గరకు లాక్కుపోతున్నారు.

సుబ్బిణ్ణి ఆమాంతంగా కావలించుకుని “వదలండి బాబూ, మీ కాళ్ళకు మొక్కుతానంటున్న” లచ్చిని వెనక్కు నెట్టి బలవంతంగా పోలీసులు సుబ్బిణ్ణి వేన్ లో యెక్కించారు.

కాళ్ళమీదపడ్డ లచ్చిని విదిలించి, శెట్టిగారి దగ్గర శెలవు తీసుకుని అధికారి వేన్ లో యెక్కాడు.

లచ్చి తల బాదుకుని యేడుస్తూంటే, బుర్రమీసాలూ, గ్లాస్కో-పంచెలు ఎగాదిగా చూస్తున్నాయి గుడ్డు మిటకరించి.

వేన్ సాగిపోతూంటే లచ్చి యేడుస్తూదాని వెంట పరుగెత్తుతూంది. జనం ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

“హూఁ అలగా జనం, ఎంతవేస్తేనేం, నీతా జాతా! అది చూడు మరి” ఖాదీ సిల్కు లాల్చీ ఆయన ఆముదం తాగినట్టు ముఖం వెట్టి అంటున్నాడు.

“వోస్ దీని తస్సాగోయ్యా” నాయుడు చిత్తుపోయి మీసం పీక్కుంటూ బయపడుతున్నాడు జనంలోనుంచి.

“హూఁ ఆడది ఇలా ఉన్నంతకాలం మొగవాడంటే. అయినా సంస్కారంలేని జాతి” సంస్కారి పేపరు చంకలో పెట్టుకుంటూ అంటున్నాడు యువకుడు.

“పేదోళ్ల సంసారం పెద్దోళ్ళకు లోకువ పేదోళ్ళకు - మాత్రం ప్రేముండదూ?” అంటూ వేన్ వెంటడి పెరుగెత్తుతున్న లచ్చిని జాలిగా చూస్తూ “రామరాజ్యంలో, జాంబవంత న్యాయం” కాండ్రించి ఊళాడు ముసలాయన.

*

*

*

సుబ్బిణ్ణి 24 గంటలు నిమాండులో ఉంచారు. ఆ రాత్రి సుబ్బిణ్ణి ఉన్న జైలులో యింకో ఫైదీని పెట్టారు. తలకు కట్టుకట్టి ఉంది. ముఖం మీద రక్తం గడ్డ కట్టిన చారలు ఇంకా ఉన్నాయి. పాలిపోయిన శరీరం. చాలా నీరసంగా కనిపిస్తున్నాడు. కళ్లలో వో ప్రత్యేకత కనిపిస్తుంది. గోడకు జారబడి నీరసంగా కూర్చుని ఉన్నాడు. ఆ వ్యక్తిని చూడగానే శరీరం గగుర్పొడిచింది సుబ్బిణ్ణి కు. కొంచెంసేపు దీక్షగాచూసి “వోరు బాబూ మీరు?” అని సుబ్బిణ్ణి ప్రశ్నించాడు.

సుబ్బడివంక ఒకమాదిరిగాచూసి “యికనుంచీ చచ్చేంతవరకు ఖైదీని”
సమాధానం యిచ్చాడు బరువుగ వూపిరితీస్తూ.

“అంటే ఖూనీకేసా దొరా?”

“హూఁహూఁ కాదు.”

“దొంగతనమా బాబూ?”

“హూఁ కాదు.”

“అయితే నేరం ఏంది బాబూ?”

“మనిషిలాగా బ్రతకాలని, మనిషికి-జంతువుకు భేదముందని నమ్మేను.”

“అదేంది బాబూ?” అంతా అయోమయంగా వుంది సుబ్బడికి.

“నన్నంగా—”

“అంటే?”

“గుడ్డవేకుండా వందలకొలది తోటివాళ్ళతో స్త్రీలముందు నుంచో
టాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ నాలోని మానవత్వం స్పృహవున్నదాకా తిరుగుబాటు
చేసింది! తెలిసిందా? నేను చేసిన నేరం!” ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

“ఎంతన్నాయం బాబూ? ఆళ్ళ కళ్ళుపోతాయ్ బాబూ! సుబ్బడు
గొంతు పెకిలించుకొని అన్నాడు.

“ఐతే! నీవేం చేశావు?”

“ఏంటే దొరా? మా ఆడది నేను ఏదో కూతై కీసులాడుకుని రెండు
తగలనిచ్చానో లేదో దోవనబోయే ఆళ్ళూ-యీళ్ళూ సేరి పెద్దగొడవచేసి
పోలీస్‌తోళ్ళకు పట్టిచిండ్లు దొరా.”

“కొట్టాల్సిన అవసర మెందుకొచ్చింది?”

అది శానాగడ్పుది దొరా! పన్నోకిపామ్మంటే, వంట్లో వులుసులేదని
మొండికేసింది.

ఐతే! అంతమాత్రానికే కొట్టుకుంటారా? నిజంగానే నుస్తీగా
వుండేమా! జబ్బులోవుండి పనిచేయలేని స్థితిలోవున్నా—రెక్కలు ముక్క
లయేట్టు పనిచేస్తేగాని పొట్టవూడని స్థితికి కారణం తెలుసుకో! నీ ఆకలి

మంటలకు నీతోపాటు బాధపడే నీ భార్య ఎర కాకూడదు. నీలాగా కష్టించి పనిచేసే నీ ప్రక్కవాడు నీ అసంతృప్తికి గురి కారాదు. పొద్దుస్తమానం ఎముకలు పిండి మూలుగు ధారపోసినా- అర్ధాకలితో అలమటించాల్సిన కర్మకు కారణమేంటో ఆలోచించు.

“ఏయ్! జైలోకూడా మొదలుపెట్టావ్?” జైలువార్డు గదిదగ్గరకు వస్తూ అన్నాడు.

“వాళ్ళకూడా నూరిపోస్తున్నావా? నీ పని యిట్లా కాదులే! రా!” వార్డు ఖైదీని పక్కగదిలోకి తీసుకుపోయాడు.

“ఇదిగో యింక దాన్ని ఎప్పుడూ కొట్టవుగా?” పోతూ అన్నాడు సుబ్బడితో ఖైదీ.

“వెమాణం చేస్తున్నా దొరా! యింక లచ్చివంటిమీద చెయ్యి యెయ్యను. తెల్పాచ్చింది దొరా దేవుడల్లె సెప్పారు!”

కళ్ళలో కాంతిరేఖల్లో కదిలిపోతున్న ఖైదీని గేటు యిసుపచువ్వ లాంచి కళ్ళనీళ్ళతో సాగనంపాడు సుబ్బడు.

పోలీసులు తన్ను వేన్లో యెక్కిస్తూంటే-గుండెలు తరుక్కు పోయేలా యేడుస్తూ వేన్ వెంట పరుగెత్తుతున్న లచ్చి గుర్తుకొచ్చి జుట్టు పీచుకంటు న్నాడు సుబ్బడు.

తెల్లవారి జైలునుండి విడుదలై. లచ్చి యేమయిందోనని ఆదుర్దాతో పోబోతున్న సుబ్బడ్ని, అందాకా జైలుకెదురుగా వున్న చెట్లకింద పడి వున్న లచ్చి అమాంతంగా కావలించుకుని చిన్న పిల్లలాగా బావురుమని యేడ్చింది. సుబ్బన్న లచ్చిని దగ్గరగ తీసుకున్నాడు. లచ్చివళ్ళు జ్వరంతో మండిపోతూవుంది. లచ్చి తలమీద పడుతూన్న సుబ్బడి కన్నీరు ఆవిరై పోతున్నాయి. ధర్మదేవత గుడ్డికళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి,

అనుభవ-కె